

AMERIGO VESPUCCI

Over de landen in Zuid-Amerika: Het is gerechtvaardigd deze landen de Nieuwe Wereld te noemen, want in de tijden van onze voorouders wist niemand ook maar iets over deze landen.

Over de indianen: Ze hebben een groot, krachtig lichaam, zijn goed gebouwd en hun huidskleur neigt naar rood, wat volgens mij zo is omdat ze door hun naaktheid een kleur van de zon krijgen. Ze hebben weelderig donker haar en zijn beweeglijk en behendig in spelen. Ze maken gaten in de wangen, de neus en de oren. En denk niet dat het kleine gaatjes zijn. Ik heb velen gezien die in hun gelaat zeven gaten hadden zo groot als een pruim. Ze stoppen van alles in deze

gaten: hemelsblauwe stenen, stukken marmer en albast, en kristallen.

Degenen die in de strijd worden gevangen genomen, dienen als ze dood zijn als voedsel. De overwinnaars eten de overwonnenen dus op en menselijk vlees is normaal voedsel voor hen. Men heeft namelijk gezien dat een vader zijn kinderen en zijn vrouw opat. Ik heb een man gekend die zei dat hij meer dan driehonderd mensen had opgegeten. In een stad zag ik het gezouten mensenvlees aan de balken hangen, zoals bij ons spek en varkensvlees. Zij waren verbaasd dat wij onze vijanden niet doden en hun vlees niet in onze maaltijden verwerken, wat volgens hen toch zeer smakelijk is.

BARTOLOMÉ DE LAS CASAS: De verschrikkingen van de conquista.

De oorlog werd vooral gevoerd door een hond die Becerillo heette en die aanzienlijk meer schade bij de indianen aanrichtte dan de andere veroveraars. Hij onderscheidde indianen op oorlogspad van andere indianen, net alsof hij een mens was. Men zegt dat de hond wonderbaarlijke zaken verrichtte. Daarom hadden de indianen meer schrik van hem dan van

de Spanjaarden. Om die reden gaven ze de hond geschenken: dingen om te eten, voorwerpen van goud of indianen die slaven waren.

Uiteindelijk probeerden de indianen hem te doden, wat lukte met een pijlschot.

Een indiaanse vrouw die een brief moest brengen naar de Spanjaarden, werd door de hond achterna gezeten.

De Spanjaarden hoopten dat hij de vrouw zou aanvallen en opeten. Toen ze zag hoe woest de hond op haar afkwam, ging ze op de grond zitten en begon in haar eigen taal te spreken: “Meneer de hond, ik ga deze brief aan de christenen brengen. Doe mij geen pijn, meneer de hond.” Ze toonde hem het papier. De hond ging staan en

begon aan haar te snuffelen. Hij tilde een poot op en urineerde over haar heen zoals honden dat tegen een muur doen. Maar hij deed haar verder geen kwaad. De verbaasde Spanjaarden riepen de hond en bonden hem vast. De oude vrouw lieten ze gaan om niet wreder te zijn dan de hond.

HERNÁN CORTÉS (uit het verslag van Bernardino de Sahagún).

Moctezuma en enkele vooraanstaande Azteken gaven de Spanjaarden vaandels met goud en veren van de quetzal en gouden halskettingen. Er verscheen een glimlach op de gezichten van de Spanjaarden en ze waren blij. Als apen tilden ze het goud op en gingen met veel plezier zitten. Ze hijgden van de dorst en waren mager van de honger. Als hongerige zwijnen stortten ze zich op het goud. De gouden vaandels werden gretig opgepakt en aan alle kanten bekeken. Ze waren als degenen die de taal der wilden spreken en alles wat ze zeiden was in die taal der wilden.

Toen de Spanjaarden zich hadden geïnstalleerd, ondervroegen ze Moctezuma omtrent de middelen van de stad: de oorlogsvaandels en de schilden. Ze doorzochten alles en

waren op goud uit. Moctezuma wees hen de weg en ging voor hen uit. Ze omringden hem en drukten hem bijna plat. Toen ze bij het Huis van de Schat waren gekomen, sleepten ze alles naar buiten: de kostbaarheden met veren van de quetzal, schilden, de halskettingen van de goden, gouden armbanden en gouden diademen. Ze haalden onmiddellijk al het goud van de vaandels af. Ze maakten er een grote gouden bal van door alles in een vuur te gooien, zodat de rest verbrandde, hoe kostbaar het ook was. Van het goud maakten ze staven. De edelstenen die ze mooi vonden namen ze. De Spanjaarden liepen overal in te wroeten en doorzochten het Huis van de Schat en de winkels en eigenden zich alles toe wat ze zagen, alles wat ze mooi vonden.